

Sygn. akt XVII AmA 63/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: protokolant sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. C. w Ł.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 12 sierpnia 2016 r. nr (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od A. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. C. w Ł. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 1 440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmA 63/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, decyzją z dnia 31 sierpnia 2016 r. nr (...):

I. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 184, ze zm. dalej: uokik) działania A. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. C. w Ł. (Przedsiębiorca, powód) polegające na wprowadzaniu konsumentów zawierających umowę poza lokalem przedsiębiorstwa w błąd co do przysługujących im - na podstawie art. 27 i art. 32 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827 ze zm.) oraz art. 57 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1479 ze zm.) - uprawnień i odpowiadających im obowiązków przedsiębiorcy związanych z realizacją prawa do odstąpienia od umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, poprzez stosowanie postanowień umownych o treści:

- „W przypadku rezygnacji z zawartej umowy firma pobranego zadatku nie zwraca”,

- „Umowa zawarta w sklepie firmy (...)(...)”,

- „W przypadku nie przyjęcia bądź rezygnacji z usługi, gdy płatność jest regulowana w formie umowy kredytowej – bankowej klient jest zobowiązany spłacać raty, natomiast zamówiony towar jest do odbioru w firmie, gdzie nastąpi zwrot kwoty 150 zł tytułem braku usługi montażu”

co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 3, dalej: unpr) i nakazał zaniechanie jej stosowania.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 6 uokik, w zw. z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik, nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 422 zł.

III. Obciążył Przedsiębiorcę kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 34,90 zł.

IV. Umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Przedsiębiorcę innego rodzaju praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorca A. C. złożył odwołanie, w którym zaskarżył decyzję Prezesa UOKiK częściowo, tj. zakresie pkt I, II i III decyzji. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a to:

- art. 233 k.p.c. w zw. z art. 328 k.p.c. w zw. z art. 84 uokik – poprzez dokonanie oceny zebranego materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej jego oceny, bez dokładnego i wszechstronnego jego rozważenia w szczególności zeznań świadków oraz materiałów przedłożonych przez Przedsiębiorcę w toku postępowania – w szczególności poprzez niewłaściwą ocenę zeznań świadków konsumentów – klientów A. C. i przyznanie, iż umowy były podpisywane poza lokalem przedsiębiorstwa, podczas gdy z uwagi na rodzaj działalności, jaką zajmuje się skarżący pewne czynności przed lub po zawarciu umowy muszą być wykonywane w mieszkaniach lub innych lokalach klientów – a to takie czynności, jak wymierzanie drzwi, ustalanie z klientem jakiego rodzaju drzwi byłyby najwłaściwsze w konkretnych pomieszczeniach – i te czynności oczywiście są wykonywane poza lokalem przedsiębiorstwa – ale umowy z konsumentami zawierane są w lokalu przedsiębiorstwa.

- art. 32 k.p.a. w zw. z art. 9 i 8 k.p.a. w zw. z art. 83 uokik – poprzez niewłaściwe uznanie, iż adwokat D. M. nie był upoważniony do reprezentowania A. C. w całym postępowaniu przez Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a tylko w postępowaniu wyjaśniającym, podczas gdy Przedsiębiorca umocował pełnomocnika do działania w jego imieniu w postępowaniu przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, bez wyłączeń i ograniczeń, przez to organ naruszył zasadę pogłębiania zaufania zawartą w art. 8 k.p.a.,

- art. 8 k.p.a. w zw. z art. 83 uokik poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów administracyjnych.

Powód zarzucił ponadto Prezesowi UOKiK błąd w ustaleniach faktycznych, będący podstawą zaskarżonej decyzji, a polegający na przyjęciu, iż A. C. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawiera z konsumentami umowy nie tylko w lokalach przedsiębiorstwa, mieszczących się w Ł. i P., ale również poza nimi - w miejscu zamieszkania konsumenta, podczas gdy poza lokalem przedsiębiorstwa są dokonywane obmiary drzwi, ale sama umowa z konsumentem zawierana jest w siedzibie lub w oddziale przedsiębiorstwa.

W związku z powyższymi zarzutami powód wniósł o:

1. uchylenie w zaskarżonym zakresie decyzji Prezesa UOKiK nr (...) z dnia 12 sierpnia 2016 r.
2. zasądzenie na rzecz powoda kosztów odwołania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, iż na etapie postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK uznawał, że Przedsiębiorca jest reprezentowany przez pełnomocnika. Jednak po wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów organ zaprzestał informować pełnomocnika o statusie sprawy. Zdaniem powoda od chwili doręczenia organowi pełnomocnictwa pełnomocnik powinien być zawiadamiany o wszystkich czynnościach i wzywany do udziału w postępowaniu jak strona postępowania. Na podstawie przywołanych wyroków NSA powód stwierdził, że pominięcie przez organ administracji pełnomocnika strony w postępowaniu administracyjnym jest równoznaczne z pominięciem strony w postępowaniu administracyjnym i uzasadnia wznowienie postępowania na zasadzie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. Ponadto do uregulowań prawnych dotyczących pełnomocnictwa należy posiłkowo stosować zasady wyrażone w art. 95 – 109 k.c. Przedsiębiorca A. C. upoważnił pełnomocnika do działania w postępowaniu przed Prezesem UOKiK, a więc nie tylko w postępowaniu wyjaśniającym, ale także w dalszych jego etapach, które w ocenie powoda, mimo oddzielenia proceduralnego są kontynuacją tej samej sprawy. Powód wskazał, że postępowanie wyjaśniające toczyło się przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Następnie wszczęte zostało postępowanie przeciwko Przedsiębiorcy. Zdaniem powoda w tych warunkach trudno uznać, że pełnomocnik, który reprezentował Przedsiębiorcę w postępowaniu wyjaśniającym nie jest upoważniony na dalszym etapie, czyli w postępowaniu przeciwko Przedsiębiorcy. Strona powodowa podkreśliła, że zgodnie z treścią pełnomocnictwa złożonego do akt sprawy A. C. upoważnił pełnomocnika do działania w jego imieniu przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W celu zidentyfikowania przedmiotu sprawy w treści pełnomocnictwa została wskazana sygnatura toczącego się aktualnie postępowania wyjaśniającego. Na etapie postępowania wyjaśniającego w pełnomocnictwie nie można było wskazać sygnatury postępowania wszczętego następnie z urzędu przeciwko Przedsiębiorcy, dotyczącego stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Powód stwierdził, że postępowanie zakończone wydaniem zaskarżonej decyzji jest kontynuacją postępowania wyjaśniającego. Zdaniem powoda, jeśli Prezes UOKiK miał wątpliwości co do zakresu pełnomocnictwa, które w ocenie powoda nie było w żadnym zakresie ograniczone, powinien zwrócić się do pełnomocnika z wnioskiem o jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie. Dopiero po bezskutecznym upływie tego terminu Prezes UOKiK powinien był uznać, że pełnomocnictwo dotyczy wyłącznie postępowania wyjaśniającego, chociaż w ocenie strony powodowej znajdujące się w aktach pełnomocnictwo upoważnia do działania przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów w całości, nie tylko w postępowaniu wyjaśniającym. Dokonanie przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów niewłaściwej interpretacji przepisów w zakresie pełnomocnictwa i samej treści pełnomocnictwa z dnia 24 lutego 2015 r. powinno skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

W odwołaniu zakwestionowano ponadto ustalenia Prezesa UOKiK, że Przedsiębiorca zawiera umowy z konsumentami również poza lokalem przedsiębiorstwa, miejscu zamieszkania konsumenta. Powód zarzucił, iż takie ustalenia wynikają z niewłaściwie dokonanej oceny zebranego materiału dowodowego. Podkreślił, że umowy ze wszystkimi konsumentami zawiera w lokalu przedsiębiorstwa. Przyznał, że czynności związane z wymierzeniem drzwi są wykonywane w mieszkaniach klientów. Stwierdził, że Prezes UOKiK oparł swoje ustalenia na zeznaniach świadków, klientów Przedsiębiorcy i uznał je za wiarygodne, podczas gdy należałoby je poddać głębszej i dokładniejszej analizie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Wyjaśnił, że ustalenia, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej Przedsiębiorca zawiera umowy z konsumentami nie tylko w lokalach przedsiębiorstwa ale również w miejscu zamieszkania konsumentów, dokonane zostały nie tylko na podstawie informacji uzyskanych od konsumentów, ale również przekazanych przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 24 marca 2015 r., w którym wskazano, że klient ma możliwość podpisania umowy w domu, co jednak zdarza się rzadko. Pozwany dodał, że w prowadzonym postępowaniu nie interpretował oświadczeń konsumentów, a zmierzał do ustalenia, gdzie

konsumenci zawierali umowy z Przedsiębiorcą. W toku postępowania konsumenci jednoznacznie wskazywali jako miejsce zawarcia umowy lokal przedsiębiorstwa lub swoje mieszkanie, czyli miejsce poza lokalem przedsiębiorstwa. Na tej podstawie zarzuty dokonania oceny zebranego materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny oraz błędu w ustaleniach faktycznych uznał Prezes UOKiK za bezzasadne. Odnośnie zarzutu pominięcia w prowadzonym z urzędu postępowaniu, poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji, pełnomocnika Przedsiębiorcy pozwany wskazał, że zgodnie z treścią art. 47 uokik w brzmieniu obowiązującym dla prowadzonego postępowania (wszczętego w dniu 28 sierpnia 2015 r.) każde z wymienionych w tym przepisie postępowań jest odrębnym i niezależnym od siebie postępowaniem administracyjnym. Stwierdził, że w odwołaniu błędnie wskazano art. 84 uokik, jako odsyłający do przepisów k.p.a. w zakresie dotyczącym pełnomocnictwa, zamiast art. 83 uokik. Na podstawie treści art. 33 § 2 i 3 k.p.a. Prezes UOKiK zauważył, iż zakres czynności pełnomocnika powinien jasno wynikać z treści udzielonego pełnomocnictwa, które winno jasno wskazywać, jakich czynności, w jakim postępowaniu i przed jakim organem może dokonywać pełnomocnik w imieniu swojego mocodawcy. Zapisu pełnomocnictwa nie można interpretować lub domniemywać jego istnienia. Pozwany podkreślił, że to na stronie lub pełnomocniku ciąży obowiązek złożenia w postępowaniu administracyjnym dokumentu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie. W toku postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez powoda praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów nie dostarczono dokumentu pełnomocnictwa. Również powód na żadnym etapie postępowania nie podniósł, że ustanowił pełnomocnika. Pozwany podkreślił, iż pełnomocnictwo Przedsiębiorcy dla adwokata D. M. zostało złożone w postępowaniu wyjaśniającym, które jest odrębnym postępowaniem administracyjnym, niezależnym od postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Prezes UOKiK zgodził się z powodem, że w przypadku podjęcia w postępowaniu czynności przez pełnomocnika bez złożenia pełnomocnictwa to na organie ciąży obowiązek wezwania do usunięcia braku formalnego czynności. Zauważył jednak, że w toku całego postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów adwokat D. M. nie podjął żadnej czynności, a powód nie podniósł, że w tym postępowaniu działa przez pełnomocnika. Odnośnie stanowiska powoda, że jeżeli Prezes UOKiK miał wątpliwości co do zakresu pełnomocnictwa, powinien wezwać pełnomocnika o jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie i dopiero po jego upływie uznać, że dotyczy wyłącznie postępowania wyjaśniającego pozwany wskazał, że wobec niezłożenia pełnomocnictwa w postępowaniu w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów nie może być wątpliwości co do zakresu tego pełnomocnictwa. Odnośnie argumentacji powoda opartej na powołanym w odwołaniu wyroku NSA Prezes UOKiK wskazał, że wydanym przez NSA orzeczeniu okoliczność nieustanowienia pełnomocnika była między stronami bezsporna. W przedmiotowej sprawie fakt ustanowienia pełnomocnika jest jedną z kwestii spornych.

Pozwany wskazał, że postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. zaliczył do materiału dowodowego postępowania nr (...) w sprawie stosowania zakazanych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów dokumenty uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygnaturą (...). Dokumenty i wyjaśnienia powoda zebrane w postępowaniu wyjaśniającym zostały już włączone do materiału dowodowego postępowania nr (...), poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji oraz należą do materiału dowodowego w postępowaniu prowadzonym na skutek wniesienia odwołania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Z tego względu wnioski powoda o załączenie w poczet materiału dowodowego akt spraw prowadzonych przez Prezesa UOKiK pod tymi numerami uznał pozwany za bezzasadny. Odnośnie wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań powoda na okoliczność sposobu prowadzenia działalności gospodarczej i zawierania umów z konsumentami Prezes UOKiK wskazał, że z informacji uzyskanych w toku postępowania administracyjnego od konsumentów oraz od powoda wynika, że Przedsiębiorca zawiera umowy z konsumentami w lokalu przedsiębiorstwa i poza tym lokalem w mieszkaniach konsumentów. W tej sytuacji również ten wniosek dowodowy uznał pozwany za bezprzedmiotowy.

Rozpoznając sprawę w granicach określonych zakresem odwołania Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca A. C., na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzi na terenie województwa (...) działalność gospodarczą m. in. w zakresie zakładania stolarki budowlanej. Lokale przedsiębiorstwa znajdują się w Ł. i w P.. W ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca sprzedaje i montuje

drzwi zewnętrzne i wewnętrzne, które nabywa od ich producentów lub sprzedawców. Od roku 2006 do zawierania umów z konsumentami Przedsiębiorca wykorzystuje wzorzec umowy pod nazwą „Umowa – zlecenie nr ...” (k. 22 i 38 akt adm.). W wykorzystywanym przez Przedsiębiorcę wzorcu umownym zamieszczone są postanowienia o treści:

„W przypadku rezygnacji z zawartej umowy firma pobranego zadatku nie zwraca”,

„W przypadku nie przyjęcia bądź rezygnacji z usługi, gdy płatność jest regulowana w formie umowy kredytowej – bankowej klient jest zobowiązany spłacać raty, natomiast zamówiony towar jest do odbioru w firmie, gdzie nastąpi zwrot kwoty 150 zł tytułem braku usługi montażu”,

„Umowa zawarta w sklepie firmy (...) (...)” (k. 39 – 48 akt adm.). Z pisma pełnomocnika Przedsiębiorcy z dnia 24 marca 2015 r. (k. 49 akt adm.) złożonego w postępowaniu wyjaśniającym wynika, że umowy z konsumentami mogą być zawierane również w domu klientów. Zawieranie umów z konsumentami w ich domu zdarza się jednak bardzo rzadko. W piśmie z dnia 8 lipca 2014 r. (k. 10 akt adm.) Przedsiębiorca oświadczył, że umowy z konsumentami zawiera w lokalu przedsiębiorstwa. Pismem z dnia 23 września 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do konsumentów o informację, w którym miejscu zawarli z powodowym Przedsiębiorcą umowę sprzedaży i montażu drzwi. Z oświadczeń konsumentów z dnia 28 września 2014 r. (k. 33 akt adm.) i 29 września 2014 r. (k. 32 akt adm.) wynika, że umowy z powodem były podpisane w ich mieszkaniach, a nie w lokalu przedsiębiorstwa. Również dwaj inni konsumenci w rozmowie telefonicznej z pracownikiem Urzędu w dniu 22 lipca 2014 r. oświadczyli, że umowy z firmą (...) zostały podpisane w ich mieszkaniach, przy dokonywaniu pomiarów, a nie w lokalu przedsiębiorstwa. Z rozmów z konsumentami została sporządzona notatka służbowa (k. 28 akt adm.). Pismem z dnia 29 marca 2016 r. Miejski Rzecznik Konsumentów w Ł. przekazał Prezesowi UOKiK dokumenty dotyczące trzech innych konsumentów, którzy zawarli z Przedsiębiorcą A. C. w swoich lokalach mieszkalnych umowy na dostarczenie i montaż drzwi (k. 90- 118 akt adm.). W treści wzorców umownych wykorzystywanych przez Przedsiębiorcę do zawierania umów z konsumentami, bez względu na miejsce zawarcia umowy, zamieszczone jest postanowienie o treści: „Umowa zawarta w sklepie firmy (...)”. Na podstawie zawiadomień o nierespektowaniu przez Przedsiębiorcę A. C. uprawnień konsumentów do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa Prezes UOKiK przeprowadził postępowanie wyjaśniające pod sygnaturą (...). W wyniku ustaleń dokonanych w postępowaniu wyjaśniającym Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Postanowienie zostało skutecznie doręczone Przedsiębiorcy w dniu 22 października 2015 r. (k. 82 akt adm.). W dniu 26 sierpnia 2016 r. Przedsiębiorca zapoznał się z materiałem dowodowym zebrany w prowadzonym przez Prezesa UOKiK postępowaniu nr (...) (k. 163 akt adm.).

Ze złożonego przez A. C. w toku postępowania administracyjnego posumowania księgi przychodów i rozchodów wynika, że w roku 2015 Przedsiębiorca osiągnął przychód w wysokości (...) zł. (k. 119 akt adm.).

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W złożonym w toku postępowania wyjaśniającego piśmie z dnia 24 marca 2015 r. (k. 49 akt adm.), podpisanym przez pełnomocnika Przedsiębiorcy wskazano, że klienci powoda mają możliwość podpisania umowy w domu, co jednak zdarza się rzadko. Informacja, że Przedsiębiorca podpisywał umowy dotyczące wykonania montażu drzwi również w miejscu zamieszkania konsumenta znajduje potwierdzenie także w znajdujących się w aktach administracyjnych oświadczeniach złożonych przez konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego, zaliczonych do materiału dowodowego sprawy. Ze znajdujących się w aktach administracyjnych dowodów w postaci oświadczenia samego Przedsiębiorcy oraz oświadczeń jego klientów bezspornie wynika, że Przedsiębiorca podpisywał umowy z konsumentami nie tylko w lokalu przedsiębiorstwa, ale również poza tym lokalem. Jednocześnie w sprawie nie było kwestionowane, że do zawierania umów z konsumentami Przedsiębiorca od 2006 r., bez względu na miejsce podpisania umowy, wykorzystywał wzorzec umowy zawierający postanowienia o treści „W przypadku rezygnacji

z zawartej umowy firma pobranego zadatku nie zwraca”, „W przypadku nie przyjęcia bądź rezygnacji z usługi, gdy płatność jest regulowana w formie umowy kredytowej – bankowej klient jest zobowiązany spłacać raty, natomiast zamówiony towar jest do odbioru w firmie, gdzie nastąpi zwrot kwoty 150 zł tytułem braku usługi montażu”, „Umowa zawarta w sklepie firmy (...)(...)”. Zawarty w odwołaniu zarzut oparcia dokonanych ustaleń w całości na zeznaniach świadków-klientów Przedsiębiorcy nie znajduje więc potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym. Skoro bowiem w złożonym w trakcie postępowania wyjaśniającego do akt administracyjnych piśmie z dnia 24 marca 2015 r. powód przyznał, że umowy z konsumentami zawierane są również w mieszkaniu klientów, twierdzenie powoda, że ustalenia Prezesa UOKiK zostały poczynione na podstawie niewłaściwej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mają potwierdzenia w treści dokumentów znajdujących się w aktach administracyjnych. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał dowody, na podstawie których stwierdził, że Przedsiębiorca zawierał umowy z konsumentami również poza lokalem przedsiębiorstwa, oraz okoliczności, które w wyniku właściwej oceny całości zebranego materiału dowodowego uzasadniały stanowisko, że działanie Przedsiębiorcy naruszało zbiorowe interesy konsumentów. W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK podkreślił, że w toku postępowania nie dokonał interpretacji informacji dotyczących miejsca zawierania przez Przedsiębiorcę umowy z konsumentami, a wyłącznie opierał się na treści znajdujących się w aktach administracyjnych dokumentów. W tym stanie podnoszone w odwołaniu zarzuty naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 328 k.p.c. przez dokonanie oceny zebranego materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów oraz błędnego dokonania ustaleń faktycznych, będących podstawą do wydania zaskarżonej decyzji, należało uznać za bezzasadne.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że działanie Przedsiębiorcy polegające na zawieraniu poza lokalem przedsiębiorstwa umów z konsumentami z wykorzystywaniem wzorca umownego, w którym znajdowały się wymienione powyżej postanowienia wprowadzało konsumentów w błąd co do możliwości skorzystania z uprawnień przysługujących im, na podstawie art. 27 i art. 32 ust. 1 i 3 ustawy o prawach konsumenta oraz art. 57 ustawy o kredycie konsumenckim, oraz co do odpowiadających im, wynikających z realizacji przez konsumentów prawa do odstąpienia od zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowy, obowiązków Przedsiębiorcy, stanowiło nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i spełniało przesłanki zakazanej praktyki rynkowej, naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik.

Odnosząc się do zarzutu powoda naruszenia art. 32 k.p.a. w zw. z art. 8 i 9 k.p.a. i w zw. z art. 83 uokik wskazać należało, iż z treści znajdującego się w aktach administracyjnych pełnomocnictwa (k. 37 akt adm.) wynika, że Przedsiębiorca upoważnił pełnomocnika do występowania w jego imieniu w postępowaniu prowadzonym przez UOKiK pod wyraźnie wymienionym numerem (...)/(...). W art. 47 ust. 1 uokik, w brzmieniu obowiązującym dla zaskarżonej decyzji i poprzedzających jej wydanie postępowań administracyjnych, ustawodawca wymienił postępowanie wyjaśniające jako prowadzone odrębnie postępowanie. W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK wskazał, a z akt sprawy również nie wynika, żeby po doręczeniu powodowi wydanego w dniu 28 sierpnia 2015 r. postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez niego praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów pełnomocnik powoda podejmował jakiegokolwiek działania w toczącym się postępowaniu. Także sam Przedsiębiorca nie podnosił, że w tym postępowaniu jest reprezentowany przez pełnomocnika. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 47 ust. 2 uokik prowadzenie postępowania wyjaśniającego może jedynie poprzedzać wszczęcie przez Prezesa UOKiK kolejnego wymienionego w tym przepisie postępowania. Przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego nie wywołuje jednak skutku w postaci obligatoryjnego wszczęcia postępowania np. w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W świetle powołanego przepisu art. 47 ust. 1 uokik wszczęte postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o numerze (...) stanowiło całkowicie odrębne postępowanie od powadzonego wcześniej postępowania wyjaśniającego. Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając fakt całkowitego braku aktywności ze strony pełnomocnika Przedsiębiorcy w toku postępowania wszczętego w dniu 28 sierpnia 2015 r. w ocenie Sądu zgodzić się należało z pozwanym, iż wbrew stanowisku powoda wyrażonemu w odwołaniu, w toku postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów Prezes UOKiK nie miał obowiązku wezwania pełnomocnika Przedsiębiorcy do złożenia w terminie 7 dni pełnomocnictwa i nie miał

podstaw do uznania, że w toku tego postępowania Przedsiębiorca również jest reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego pełnomocnictwem z dnia 24 lutego 2014 r., złożonym w postępowaniu wyjaśniającym. Ponadto w treści złożonego w postępowaniu wyjaśniającym pełnomocnictwa wyraźnie wskazany został numer sprawy, której ono dotyczy. Zdaniem Sądu, wbrew stanowisku wyrażonemu w odwołaniu, poprzez wymienienie w pełnomocnictwie złożonym w toku postępowania wyjaśniającego numeru tego postępowania Przedsiębiorca wyłączył możliwość występowania swego pełnomocnika w jakimkolwiek innym toczącym się przez Prezesem UOKiK postępowaniu mimo, że w dalszej części wskazano, iż dotyczy reprezentacji przed sądami i innymi organami państwowymi. Wystarczy wskazać, że gdyby podnoszona przez powoda argumentacja była prawidłowa, przy wniesieniu odwołania od zaskarżonej decyzji nie byłoby konieczne złożenie przez pełnomocnika powoda pełnomocnictwa do występowania w postępowaniu odwoławczym, skoro dotychczasowe pełnomocnictwo upoważniało go do występowania w imieniu swojego mocodawcy również przed sądami. W ocenie Sądu przeciwnie, niż wskazano w treści odwołania, przy uwzględnieniu wynikającej z treści obowiązujących w dacie prowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie odrębności pomiędzy postępowaniem wyjaśniającym i postępowaniem w sprawie podejrzenia stosowania zakazanej praktyki, udzielone przez Przedsiębiorcę pełnomocnictwo nie miało charakteru ogólnego i upoważniało pełnomocnika Przedsiębiorcy do występowania w konkretnej sprawie o sygnaturze wymienionej w podpisanym w dniu 24 lutego 2014 r. pełnomocnictwie. Odrębną okolicznością jest, że udzielone przez Przedsiębiorcę pełnomocnictwo z 24 lutego 2014 r. upoważniało pełnomocnika do działania w postępowaniu przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów podczas, gdy organem przed którym toczyło się postępowanie wyjaśniające był Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a nie Urząd (vide: tytuł działu VI uokik). Jednak ta okoliczność nie została uznana przez organ za dyskwalifikującą pełnomocnika w reprezentowaniu Przedsiębiorcy w toczącym się postępowaniu wyjaśniającym o wskazanej w pełnomocnictwie sygnaturze. Ponadto z uwagi na specyfikę toczącego się przed Sadem Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) postępowania, prowadzonego na skutek wniesienia odwołania od decyzji Prezes UOKiK zaistniałe w postępowaniu administracyjnym uchybienia nie stanowią podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji, jeżeli ich charakter nie prowadzi do stwierdzenia nieważności decyzji. W tym stanie również zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania administracyjnego nie zasługiwały na uwzględnienie i nie uzasadniały uchylenia zaskarżonej decyzji.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania strony powodowej na okoliczność sposobu prowadzenia przez powoda działalności gospodarczej, w tym zawierania umów z konsumentami mając na uwadze, że okoliczność ta została już ustalona na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego zawierających materiał dowodowy w sprawie, w szczególności na podstawie złożonego przez stronę powodową w postępowaniu wyjaśniającym oświadczenia zawartego w piśmie z dnia 24 maja 2014 r. (k.49 akt adm.).

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie jako bezzasadne - art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego ustalono na podstawie

§ 14 ust.2 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu pierwotnym, obowiązującym w dniu wniesienia odwołania i pozostającym w mocy do dnia 27 października 2016 r.

SSO Witold Rękosiewicz.